

§§ 1—11 (se Tillæg A. Sp. 2973)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1922 til 31. Marts 1923.

Forhandlingen genoptoges.

Undervisningsministeren (*Appel*): Den højtærede Statsministers Udtalelse i Lørdags om, at de forskellige Budgetter er stærkt præget af Bestræbelserne for at spare, gælder i fortrinlig Grad ogsaa Undervisningsministeriets Budget. Det er ikke for stærkt sagt, at man saa at sige overalt kan spore, at disse Bestræbelser har været fremme, da Budgettet blev lagt; og man vil ogsaa, hvis man opmærksomt læser dette Budget igennem, kunne sige, at paa mange Punkter har et ellers naturligt Initiativ mattet ligge stille, idet der finansielt ikke har været Raad til at tage nye Virksomheder op. I de Svar, jeg nu skal tillade mig, saa kort jeg kan, at give paa Spørgsmaal og Henvendelser, der er rettet til mig, vil man ogsaa finde, at Svarene er præget af den samme finansielle Nødvendighed.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen omtalte en Sag vedrørende vort Aandsvagevæsen, nemlig Spørgsmaalet om at skaffe et Internat for de antisociale kvindelige aandsvage, et Internat, der svarer til det, der er skaffet til Veje for Mændenes Vedkommende paa Livø. Denne Sag er rejst allerede i 1918 af Professor Keller, og han er, da han søgte omkring i vort Land, standset ved Sprogø som det Sted, han mente bedst egnet til Indrettelse af et saadant Internat. Professor Keller har henvendt sig i Undervisningsministeriet, der igen har henvendt sig til Ministeriet for offentlige Arbejder; men desværre er der ikke naaet noget Resultat i dette Spørgsmaal. Ministeriet for offentlige Arbejder meddelte Undervisningsministeriet, at det af to Grunde vanskeligt kunde tænke sig, at overlade os Sprogø til dette Brug, for det første, fordi der jo igen kunde blive Nødvendighed for en lignende Istransport, som man tidligere har kendt; desuden havde, som ogsaa det

ærede Medlem Hr. Brorsen nævnte, Statsbanerne i længere Tid haft et Rekreationshjem for deres Personale paa Sprogø, og man maatte i hvert Fald, mente Ministeriet for offentlige Arbejder, have Erstatning, hvis man skulde opgive Sprogø til Fordel for Aandssvagevæsenet. Ministeriet skrev da til Ministeriet for offentlige Arbejder og udbad sig Oplysninger om, hvad et saadant Rekreationshjem vilde koste, men derpaa er der endnu ikke kommet Svar.

Jeg skal i Anledning af dette Spørgsmaal oplyse, at naar man paa de forskellige af vore Aandssvageanstalter ønsker at faa et saadant Hjem for særlig vanskelige kvindelige aandssvage Alumner, skyldes det dog ikke, at man paa Anstalterne i Øjeblikket har et meget stort Antal af saadanne Alumner. Man har i Brejning 7, paa Ribe-Anstalten 3 og paa den sjællandske Afdeling 2, det er i alt 12. Men, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange nævnte, er der en Mulighed for, at der udenfor Anstalterne findes en Række saadanne, hvis Anbringelse paa et Internat af den her omhandlede Art vilde være baade rigtig og ønskelig. Sagen ligger altsaa i Øjeblikket stille i Ministeriet, om man vil, og jeg forstod ogsaa paa det ærede Medlem Hr. Brorsen, at han kun ønskede Sagen fremmet, hvis den kunde fremmes uden større Udgifter. Jeg maa sige, at Ministeriet har endnu større Sympati for denne Sag og vil, hvis man blot fandt en passende Ø, gerne gaa til Bevillingsmyndigheden for at faa den hertil fornødne Bevilling.

Det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange mente, at man ude i Befolkningen ser med Skepsis paa vore offentlige Anstalters Økonomi, og han nævnte ganske særlig Aandssvageanstalterne, Sindssygehospitalerne og vore Sygehuse i det hele. Det ærede Medlem mente, at der i Kraft af disse Anstalters Administration var ved at danne sig et nyt Begreb her til Lands, nemlig Begrebet Luksushygien, og advarede imod, at man gik videre ad den Vej, man her var slaaet ind paa. Jeg indrømmer gerne, at disse Anstalter, som han nævnte, er dyre. Jeg skal saaledes oplyse, at i Aaret 1920—21 var Udgiften pr. Alumne for Aandssvageanstalterne gennemsnitlig 2 350 Kr., paa Sindssygehospitalerne omtrent 3 000 Kr., Aaret forud kostede en Fange gennemsnitlig 4 035 Kr., og hertil kan føjes, at medens der for Aandssvageanstalternes Vedkommende heri er beregnet Renter og Afdrag af hele Anstaltens Anlægskapital, er dette derimod ikke Tilfældet for Sindssygehospitalernes og for Fængslernes Ved-